

Hai nĩa hy sinh

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 17 Tháng 4 Năm 2012 20:32

Khi cô gi&#t mình t&#nh d&#y gi&#a đ&#m vì l&#nh, anh th&#&#ng ôm ch&#t cô vào lòng, dùng h&#i &#m c&#a c&# th&# s&#&i cho cô.

Cô v&#n là m&#t ng&#&i con gái xinh đ&#p. “V&# tinh” xung quanh cô nhi&#u không k&# xi&#t, nh&#ng cô b&# ngoài tai t&#t c&# đ&# ch&#n anh – m&#t công nhân làm vi&#c &# nhà máy, thu nh&#p còn không đ&# cho 3 b&#a ăn hàng ngày. Cô ch&#p nh&#n t&# b&# c&# gia đình, th&#m chí là công vi&#c đ&#y t&#ng lai c&#a mình đ&# c&#&i anh.

Sau khi k&#t hôn, anh và cô m&#&n đ&#&c nhà kho c&#a m&#t ng&#&i b&#n, h&# s&#p x&#p l&#i thành m&#t t&# &#m gi&#n d&#. Mùa đông đ&#n, căn nhà kho tr&#ng tr&#i hút gió l&#i càng tr&# nên l&#nh giá. Khi &#y ch&#a đ&# ti&#n mua chăn, cô th&#&#ng b&# gi&#t mình t&#nh d&#y gi&#a đ&#m vì l&#nh. Nh&#ng lúc đó, anh ch&# bi&#t ôm ch&#t cô vào lòng, dùng h&#i &#m c&#a c&# th&# s&#&i &#m cho cô.

Hai nhà hy sinh

Tác Giả: Saigon Echo s̄ u t̄ m
Thứ Ba, 17 Tháng 4 Năm 2012 20:32

Một ngày cô trở về nhà với một thất vọng nhứt nhứt, anh lo lắng hỏi cô có phải bị bệnh gì không? Cô chỉ mỉm cười nói: “Em hơi mệt thôi!” rồi hân hoan rút túi trong túi ra một tờ bạc nhét vào tay anh: “Chúng mình có tiền rồi anh à, mình đi mua một chiếc chăn tốt để đắp nhé.” Anh sống ngơ ngác nhìn tờ tiền trong tay cô, giọng run run: “Làm sao em lại có nhiều tiền vậy?” Cô vui vẻ kể lại cho anh tiền là do cô kiếm được khi đi phát tờ rơi. Cô phải đứng tay sáng đèn tìm kiếm tờ rơi trên phố. Nói rồi cô vội vàng kéo anh ra khỏi nhà, không cho anh hỏi thêm điều gì nữa. Họ mua một cái chăn với giá rẻ tiền. Từ đó, giữa đêm cô không còn bị giật mình thức giấc nữa.

Vài năm sau, anh tìm được công việc tốt hơn, rồi kiếm được nhiều tiền, tự mở công ty. Không bao lâu anh đã xây cho cô một ngôi nhà khang trang, mua ô tô cùng rất nhiều đồ dùng đắt tiền khác. Anh nói muốn dành cho cô một cuộc sống thoải mái no đủ để bù đắp lại những tháng ngày khó khăn vất vả trước đây. Cuộc sống bỗng thay đổi khi cô có phòng tắm hoàng gia đẹp thích nghi với điều kiện mới.

Ngày chuyển nhà, anh bỏ những đồ đạc cũ trong căn nhà kho của họ trước đây anh đưa mua về vứt đi không giữ lại bất cứ cái gì. Những cô khẳng khẳng nói muốn giữ lại cái chăn để đắp. Và rồi một thất vọng gian dối nhà họ vẫn dùng cái chăn cũ kỹ, giờ đây nó đã trở nên xỉn xỉn cũ kỹ, còn rách khá nhiều chỗ. Anh không ngờ phản nản với cô: “Thôi bỏ cái chăn cũ này đi em, mình có thể mua một cái chăn mới đẹp áp và tốt hơn rất nhiều. Em xem căn nhà mình toàn những đồ đắt tiền, nhìn cái chăn cũ này trong nhà trông thật xấu hổ”. Những cô vẫn chấp nhận quy tắc giữ lại cái chăn cũ kỹ, vì chỉ khi đắp nó cô mới cảm thấy thoải mái và được che chở.

Một hôm, anh về nhà mang theo một cái chăn mới và nhận quy tắc bỏ cô bỏ cái chăn cũ đi. Lần này dù không nghe cô vẫn nghe theo lời anh. Từ đó, hàng đêm cô ngủ không còn ngon giấc nữa, trong lòng cô lúc nào cũng cảm thấy thấp thỏm lo lắng khi cô lại không nghe giấc mình giữa đêm. Và mỗi lần thức dậy như thế, hai một cô lại đi tìm kiếm nữa. Anh vẫn không biết rằng đã mua được cái chăn đó cô đã phải đi bán máu lấy tiền chứ không phải đi phát tờ rơi như cô nói với anh. Lần đầu tiên bán máu, biết bao đau đớn, cũng chỉ vì muốn có cái chăn này. Vậy mà anh lại nói về nó. Cô dần cảm thấy anh không còn yêu cô nữa nữa.

Một ngày anh có việc gấp phải ra ngoài, quên mang theo máy tính xách tay quen thuộc. Trên màn hình của anh vẫn hiện lên trang blog anh viết hàng ngày. Và cô bắt chợt được dòng chữ anh hình như viết không lâu.

Hai nĩa hy sinh

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 17 Tháng 4 Năm 2012 20:32

“Ngày hôm ấy em tở đâu vớ khuôn mặt tái xanh nhớt nhớt khi n cho tôi lo lắng vô cùng. Rồi em nói em đi phát tờ rờ i để mua chẵn cho hai đứa a. Tôi hôm đó chúng tôi nếm ngấm áp trong chiếc chần mớ i, thấy em nếm cuồn tròn trong lòng tôi say trong giấc ngủ, tôi thò tay ng em bị t bao. Đã bao đêm rờ i em không để c ng ngon đến vậy. Và rờ i tình cờ tôi nhìn thấy trên tay em có mặt vết sọc ng nhớt, dẹt ng nhớt bết kim tiêm đâm vậy. Tôi bỗng hiểu ra tất cả. Hóa ra em nói dối tôi em đi phát tờ rờ i, thực ra em đã đi bán máu để có tiền mua chẵn, chỉ vì mặt cái chần mà em đã phải khổ sở đau đớn đến vậy. Đêm đó tôi đã khóc vì thấy em và cũng thẹn hèn a sự cố gắng làm việc, phấn đấu trở thành một người thành đạt, để có thể bù đắp lại những ngày tháng khốn khó này cho em. Và giờ đây tôi đã thức dậy nhìn thấy c lờ i thối đó. Hôm qua tôi quyết định nhún trộm nhìn máu, tôi chỉ muốn cảm nhận một chút nỗi đau em từng trải qua. Khi chiếc kim tiêm đâm vào mạch máu, mặt cảm giác nhói buốt lan dọc khắp cơ thể. Những tôi không thấy đau, ngấm c lờ i, rờ i thảnh phúc. Tôi lấy tiền bán máu và đi mua chiếc chần mớ i này. Tôi muốn nó là món quà bất ngờ dành cho em...”

Những mặt cô đã để để m tờ để nào. Hóa ra tình yêu của anh dành cho cô vẫn sâu đậm và lờn lao đến vậy. Mùa đông năm nay anh đã để máu của mình tặng cho cô chiếc chần mớ i, có lẽ đó cũng sẽ là chiếc chần mớ i áp nhớt cô có trong đời